

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ І ТЕХНОЛОГІЙ

КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ, ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ



Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union



МАТЕРІАЛИ
І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В
УМОВАХ ПРОТИДІЇ ГІБРИДНИМ ЗАГРОЗАМ
НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ»

В рамках реалізації проекту
Erasmus+ «Академічна протидія гібридним загрозам» WARN
610133-EPP-1-2019-1-FI-EPPKA2-CBHE-JP

7 грудня 2020 року

КИЇВ – 2020

УДК 338.2:351.863

JEL M, H 56, F, H 1, L 26, O32, I 2

У збірнику представлено матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції «Управління та адміністрування в умовах протидії гібридним загрозам національній безпеці».

Матеріали подано у авторській редакції. Редакційна колегія може не поділяти думок авторів. За достовірність даних та унікальність поданого до друку матеріалу відповідальність несуть автори.

Матеріали призначено для користування широким колом зацікавлених осіб: учаниками WARN-спільноти, науковцями, викладачами закладів вищої освіти, працівниками органів державної влади, підприємцями, здобувачами вищої освіти тощо.

Друкується за рішенням Вченої ради Інституту управління, технологій та права ДУІТ, протокол No 4 від 24 грудня 2020 р.

Редакційна колегія:

Голова:

Панін В.В. – ректор ДУІТ, доктор технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України.

Заступники Голови:

Дудник Ю.П. - проректор з науково-педагогічної роботи ДУІТ, кандидат педагогічних наук;

Скок П.О. – проректор з наукової роботи ДУІТ, кандидат наук з державного управління;

Боняр С.М. – декан факультету управління і технологій ДУІТ, доктор економічних наук, професор;

Члени оргкомітету:

Карпенко О.О. – завідувач кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування ДУІТ, доктор економічних наук, професор.

Гришко С.В. – к.е.н., доцент кафедри Економічної безпеки та управління економічною безпекою Харківського національного університету радіоелектроніки (ХНУРЕ), доцент кафедри Штучного інтелекту ХНУРЕ, координатор проекту "Академічна протидія гібридним загрозам, WARN"

Тарновська І.В. – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування ДУІТ, відповідальний секретар.

Управління та адміністрування в умовах протидії гібридним загрозам національній безпеці: Матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 7 грудня 2020 року). К.: ДУІТ. 2020. 375 с.

This project has been funded with support from the European Commission.

This publication [communication] reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© Колектив авторів,
2020

у виробничих галузях;

- істотне зниження продуктивності праці у зв'язку з перебоями у виробничих процесах;

- відсутність ефективних економічного, організаційного та мотиваційного механізмів впровадження вітчизняних науково-технічних розробок і розвитку інноваційних процесів;

- руйнування коопераційних зв'язків як усередині країни, так і з традиційними зовнішніми партнерами, у тому числі з партнерами ближнього зарубіжжя та ін.

Розробку і впровадження програм на державному рівні варто розглядати та підтримувати у двох напрямках. По-перше, у напрямку створення механізмів гарантій та підтримки процесів розвитку підприємницьких структур у системі внутрішньодержавної економічної кооперації, що дозволить відновлювати й розвивати ефективні зв'язки, які забезпечують активізацію фінансового механізму господарюючих суб'єктів. По-друге, у напрямку посилення підтримки інтеграції господарюючих суб'єктів у систему світового економічного співтовариства.

До того ж не слід ігнорувати й проблеми, що стримують співробітництво закордонних партнерів з вітчизняним виробничим і науково-виробничим сектором. До них, зокрема, можна віднести: недостатнє розуміння, а часом і невірне трактування норм вітчизняного законодавства в частині механізмів створення підприємницьких структур з різними організаційно-правовими формами діяльності; недооцінку вимог з дотримання екологічних і санітарних норм, що діють на території конкретної держави; ігнорування неформальних цінностей держави в частині дотримання її національних традицій і норм культури; відсутність банку сценаріїв поведінки партнерів у майбутньому; відсутність (або недостатність) інформації про особливості й ступінь розвитку інфраструктури (транспортних комунікацій, фінансових інститутів, у т.ч. сфері страхування); особливості податкового законодавства й можливі напрямки зміни в ньому.

Ми вважаємо, що в розвиток цієї ідеї варто розглядати й варіант, відповідно до якого таку функцію можуть взяти на себе й державні установи, а також контролюючі організації. Для цього в їх структурі доцільно виділити групу аналітиків, яка повинна сформувати інформаційну базу про суб'єкти (підприємства та інвестори), що працюють зі своїм капіталом на території України.

ДЖЕРЕЛА ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Тимошенко Ю.Р.,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти Полтавського університету економіки і торгівлі

Кононенко Ж.А.,

к.е.н., доцент, доцент кафедри економічної кібернетики, бізнес-економіки та інформаційних систем Полтавського університету економіки і торгівлі

Максимізація прибутку та мінімізація збитку знаходить відображення на протязі всієї господарсько-фінансової діяльності підприємства та є однією з цілей діяльності будь-якого підприємства. Отже при аналізі фінансових результатів велика увага приділяється можливостям підвищення прибутковості. Резервами збільшення прибутку постає кількісно вимірні можливості його зростання за рахунок перемін факторів, що мають вплив на нього, а також прогнозування збитків від інших видів діяльності.

Оцінка результатів господарської діяльності підприємства виконується через порівняння затрат та доходів. Сума прибутку, що отримується підприємством, у тому числі і прибуток від основної діяльності, має бути дуже важливим показником. Таким чином, сума прибутку вказує на абсолютну ефективність [3]. Для отримання висновку про рівень відносної ефективності, отриманий наявний прибуток треба проаналізувати відповідно до понесених витрат або до ресурсів, які забезпечують підприємницьку діяльність. При однакових умов більшу суму прибутку має отримати підприємство, що володіє більшим капіталом, залучає більше живої та матеріальної праці, найбільше виробляє та реалізує продукції. Серед головних джерел резервів збільшення прибутку від операційної діяльності можемо виділити: збільшення кількості реалізації продукції; зменшення собівартості продукції; збільшення ціни реалізації за умов підвищення якості продукції, реалізації на нових та на більше вигідних ринках збуту. Підприємства мають також можливість наростити прибуток за рахунок зміни ринку продажу продукції. При цьому велика роль належить маркетинговій службі що діє на підприємстві. Аналіз ринків реалізації дає змогу проявити нереалізовані потреби споживачів, змінювати цінову політику з метою підвищення ефективності діяльності підприємства [2].

На зміну кількісно-якісних показників прибутків впливають не тільки внутрішні, а й зовнішні фактори. Кожен окремо взятий фактор по-особливому впливає на результативний показник, де-які фактори розділяються на ряд факторів нижчих за рівнем. Зазначимо, це відноситься до показників фінансових результатів отриманих від основної та іншої операційної діяльності. Внутрішні фактори постають як суб'єктивні. Такою особливістю є те, що вони можуть коригувати вплив зовнішніх. Такий фактор як облікова політика надає можливість кожному підприємству обирати ті методи обліку, які дають істотний вплив на фінансовий результат, тим самим прогнозувати розмір прибутку до його оподаткування. Для збільшення ефективності роботи підприємств з початку треба виявити резерви збільшення обсягу виробництва і реалізації, зменшення собівартості продукції, збільшення прибутку.

Виробничі фактори визначають наявність та залучення засобів і предметів праці, трудово-фінансових ресурсів і, в свою чергу, діляться на

екстенсивні та інтенсивні. Екстенсивні фактори мають вплив на процес отримання прибутку через кількісні зміни такі як обсяг засобів і предметів праці, фінансових ресурсів, таких як час роботи обладнання, кількості персоналу, фонду робочого часу тощо. Інтенсивні фактори мають вплив на процес отримання прибутку з огляду на якісні зміни такі як підвищення продуктивності обладнання та його якості, залучення нових видів матеріалів і вдосконалення технології їх обробки, збільшення обертання оборотних засобів, підвищення кваліфікації персоналу і продуктивності праці, зменшення матеріалоємності продукції, вдосконалення організації ефективності праці і більшої ефективності використання фінресурсів [1].

На даний час маємо існування простих та ефективних визначень оптимального співвідношення цін до обсягів реалізованої продукції, головною умовою застосування яких має попередній поділ витрат на постійні та змінні. Мета максимізації прибутку постає в тому, щоб визначити стан динамічного балансу між попитом і пропозицією, а також визначити рівновагу ціни і відповідного обсягу продаж. Існуюча система оподаткування, як зовнішній фактор, відіграє вирішальну роль у складанні фінансових результатів. Якщо прибутки оподатковуються завдяки високим ставкам податків, то це не стимулює розвиток господарської діяльності. Це приводить до скорочення обсягів виробництва, вивільнення робочої сили, зменшення внутрішнього накопичення. У перспективі це приводить до старіння необоротних активів, зменшення оборотного капіталу, зменшення життєвого рівня працівників та як наслідок надходження до бюджету [3].

Аналіз зазначених факторів націлений на активізацію внутрішніх джерел підвищення прибутковості. Максимізація прибутковості можлива при оптимальному співвідношенні обсягу та ціни на продукцію.

Список використаних джерел:

1. Николишин С.Є. Прибуток підприємства та особливості управління ними. Молодий вчений. № 2. 2017. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/2/71.pdf>
2. Партола А. С. Шляхи підвищення прибутковості підприємства. Розвиток європейського простору очима молоді: економічні, соціальні та правові аспекти. 2017. С. 679-684. URL: <http://www.repository.hneu.edu.ua/jspui/handle/123456789>
3. Сисоєнко І.А., Карлюка Д.О. Прогнозування прибутку та рентабельності підприємства у забезпеченні фінансової безпеки підприємства. Причорноморські економічні студії. № 50-2. 2020. С. 143-147. URL: http://bses.in.ua/journals/2020/50_2_2020/29.pdf

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ЯК РЕЛЕВАНТНИЙ ЧИННИК ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Трохименко О.Р.,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти Київського національного торговельно-економічного університету

Зубко Т.Л.,

к.е.н, доцент, доцент кафедри економіки та фінансів підприємства Київського національного торговельно-економічного університету

Ефективне довгострокове управління активами є одним з найважливіших джерел фінансових ресурсів підприємства. Це важливо через те, що цей ресурс безпосередньо не пов'язаний з витратами і несе фінансовий ризик. Такі довгострокові активи є ключовим фактором, що визначає інноваційний потенціал підприємства. Сучасне обладнання і технології виробляють високоякісну продукцію і знижують витрати виробництва [2]. І використання новітніх програмних продуктів безпосередньо пов'язано з впровадженням інноваційних технологій управління безпосередньо у фінансовій сфері.

Ефективність управління активами визначається ступенем збігу реально отриманих підприємством результатів тим завданням, які були поставлені на етапі формування його конкурентної стратегії [3, с. 223].

Для створення ефективного механізму управління активами підприємства необхідно, по-перше, на основі діагностики встановити критерії, що визначають ступінь ефективності управління активами, а по-друге, виявити причини неефективного управління активами підприємства, а також фактори, що обумовлюють появу цих причин. Результати цих дій дозволять спроектувати систему ефективних взаємовідносин підприємства з постачальниками сировини, матеріалів і комплектуючих, а також з покупцями виробленої продукції. При цьому особлива увага повинна приділятися як розробці механізму управління фінансовими потоками, так і кінцевими результатами діяльності підприємства.

Неефективне управління активами підприємства може бути наслідком ряду причин. Так наприклад, неправильно обрана асортиментна політика не забезпечує підприємству отримання запланованого прибутку. Недостатній організаційно-технічний рівень виробництва, пов'язаний з незбалансованістю виробничих потужностей підприємства, використанням неконкурентоспроможних технологій виробництва продукції також свідчить про неефективне управління активами підприємства. [2, с. 360].

Зрештою всі недоліки функціонування підсистем підприємства або їх незбалансованість призведуть, по-перше, до зниження показників ефективності діяльності підприємства, а по-друге-до виникнення проблем фінансово-економічного характеру. Ці проблеми можуть бути пов'язані зі збільшенням